Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38224
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

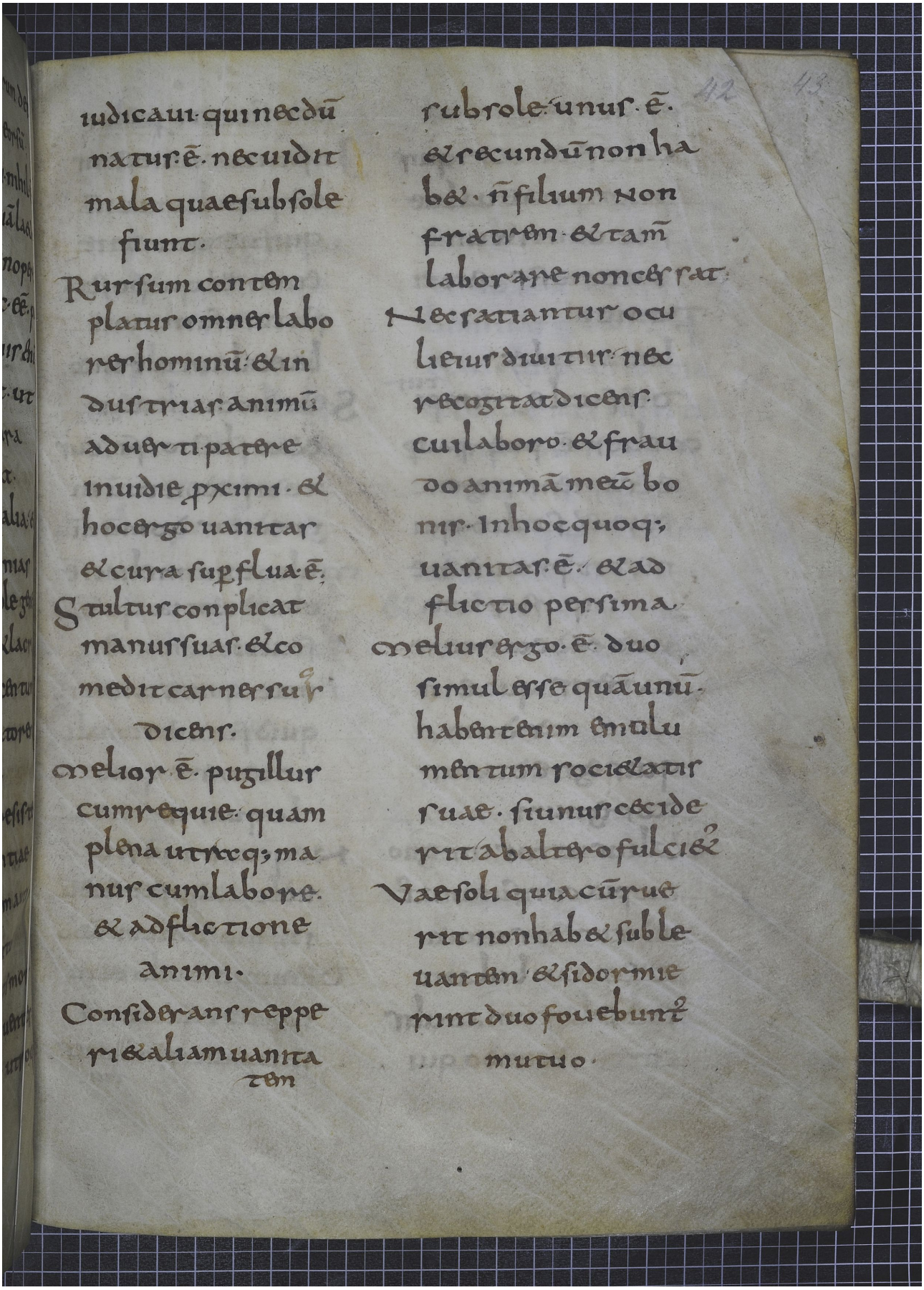

iudicauī quī necdū
natus ē. nec uidit
mala quae sub sole
fiunt.
Rursum contem
platus omnes labo
res hominū. & in
dustrias animā
aduerti patere
inuidiē proximi. &
hoc ergo uanitas
& cura superflua ē.
Stultus complicat
manus suas. & co
medit carnes suas
dicens.
melior ē. pugillus
cum requie. quam
plena utraq; ma
nus cum labore.
& adflictione
animi.
Considerans reppe
ri & aliam uanita
tem
rubrole unus ē.
& secundū non ha
bet. nī filium non
fratrem. & tamē
laborare non cessat.
Nec saciantur ocu
li eius diuitiis. nec
recogitat dicens.
cui laboro. & frau
do animā meā bo
nis. In hoc quoq;
uanitas ē. & ad
flictio pessima.
melius ergo ē. duos
simul esse quā unū.
habent enim emolu
mentum societatis
suae. si unus ceciderit
ab altero fulciē
Vae soli quia cū ue
rit non hab & sube
uantem. & si dormie
rint duo fouebunt
mutuo.